Зверніть увагу
НОВІ ВИДАННЯ

Наш постійний автор, академік НАН України М.А. Голубець у Львівському видавництві "Манускрипт" 2011 р., видав надзвичайно змістовну й актуальну книжку "На захист рідної мови й культури мовлення" та передав її до редакції "Світогляду".

У книзі проаналізовано стан рідної мови, причини зросійщення, збіднення й вульгаризації українського мовлення, подано перелік найуживаніших ненормативних слів, запропоновано способи очищення розмовної мови від суржику та вульгаризмів і захисту краси, милозвучності, націєтвірної й державотвірної сили українського слова.

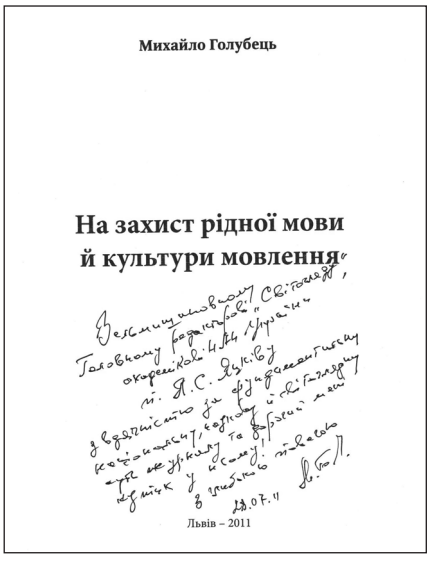

Сучасний об'єкт живого мовлення настільки звик до чужорідних елементів у слововжитку, що не відчуває інтелектуального дискомфорту, а тим більше невідкладної потреби захисту й очищення мови — визначальної ознаки нації і держави. Вихований в умовах страху й рабської покори, він не може виявити громадянську активність, усвідомити відповідальність за принизливий (порівняно з сусідніми державами) стан рідної мови, стати не лише вболівальником, а й активним захисником її чистоти, милозвучності та націєтвірної ролі...

"Немає людини, яка б не робила помилок, але той, хто виправляє свої помилки, — мудрець". (Китайська мудрість)

Мова, за визначенням професора *О. Сербенської*, — неоціненний скарб народу, найповніший літопис його духовного життя, у її глибинах — філософський розум, витончений естетичний смак, багато справді поетичного чуття, слід праці дуже зосередженої думки, сила надзвичайної чутливості до найтонших переливів у явищах природи, багато найсуворішої логіки, високих духовних злетів. Виховувати в собі повагу до мови, якою розмовляємо, - це передусім, шанувати себе, виявляти повагу до народу, його історії, культури...

Це — дисциплінувати мислення і волю, тренувати пам'ять. Високої мовної довершеності досягає, як правило, та людина, яка багато працює над мовою, прагне правильно говорити, виявляти у мовленні — усному та писемному — свою індивідуальність, усвідомлюючи, що "Я є мова".

Віра, Освіта, Суспільство
ПРО ЦЕРКВУ ХРИСТОВУ

Шановна редколегіє "Світогляду",
Ваш журнал розглядає дискусійні питання на тему "розум та віра". Дозвольте висловити на сторінках вашого журналу і свої думки щодо питань релігії, віри й українського суспільства.

І надалі в Україні церква й релігійні організації відокремлені від держави, а школа — від церкви. Чомусь і нині жодна релігія не визнана державою як обов'язкова, хоча та ж держава визнає, що українська культура майже на сто процентів християнська. (**Ред.** — наводимо дані опитування, проведеного соціологічною службою Українського центру економічних і політичних досліджень (Центр Разумкова) з 18 по 22 листопада 2010 р., за ознакою "загальна кількість віруючих (млн. осіб), тобто таких, що декларують на словах свою віру (кількість дорослого населення України прийнято як 37,95 млн. осіб): *Українська православна церква МП* — 6,3-6,5; *Українська православна церква КП* — 4,0-4,2; *Українська автокефальна православна церква* — 0,23-0,25; *Українська греко-католицька церква* — 2,1 (4,09 за даними УГКЦ); *Римо-католицька церква* — 0,85 (за даними РКЦ); *протестантські християнські церкви* — 0,50-0,53; *іслам* — 0,24-0,5; *іудаїзм* — 0,03-0,42; *буддизм* — 0.03-0,4; *інші церкви і конфесії, позаконфесійні та ті, що не визначилися,* — 12,8-13,4; *не вважають себе віруючими* — 10,6-11,1 (див. також Вікіпедія "Релігія в Україні")).

Аналітичні дані, соціологічні опитування майже в унісон кажуть, що українське суспільство чи не найрелігійніше в усій Європі. За тими ж даними близько 90% українців вважають себе віруючими людьми, ототожнюючи себе з певною конфесією, або залишаючись позаконфесійними.

Водночас в Україні є ще багато людей, які зростали без Бога і будь-якої церкви. За короткий час Україна зайняла всі позиції лідера у міжнародних рейтингах про хабарництво та корупцію й інші аморальні діяння, відтворені в кримінальному законі. На одній із нарад перед черговим Міжнародним днем боротьби з корупцією тодішній президент *Віктор Ющенко* висловився, що Україна істотно погіршила свій рейтинг доброчесності, й із 99 місця у 2006 році скотилася до 146 — у 2009. Мусимо також визнати, що Група держав Ради Європи проти корупції (GRECO) майже прописалася в Україні.

Залишимо на потім детальні пошуки такого різношерстого і ніби непоєднуваного українського ноу-хау. Хтось скаже, що пояснення треба шукати у відсутності у нас еліти та інтелігенції. Може, і правда, "адже бути елітою - це не лише піти до школи навчитися читати, писати, трошки думати й мати високу освіту".

Щоправда, наша ситуація може бути спричинена і тривалим системним нищенням усього, що пов'язано із Богом. Декрет про свободу совісті, церковних та релігійних товариств, який Рада